

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 de setembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'ECONOMIA

17027 REIAL DECRET 949/2001, de 3 d'agost, pel qual es regula l'accés de tercers a les instal·lacions gasistes i s'estableix un sistema econòmic integrat del sector de gas natural. («BOE» 215, de 7-9-2001.)

La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, estableix en la disposició final segona que el Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha d'aprovar mitjançant un reial decret les normes de desplegament de la Llei.

El Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, estableix en l'article 8 que el Govern, mitjançant un reial decret, ha d'aprovar en el termini de sis mesos un sistema econòmic integrat del sector de gas natural, que inclogui el model per calcular les tarifes de gas natural i els peatges i els cànon aplicables a l'ús per tercers de la xarxa gasista, el sistema per determinar la remuneració que correspongui a cada un dels titulars de les instal·lacions gasistes i el procediment de repartiment dels ingressos totals entre els diferents agents que actuen en el sector gasista.

La regulació objecte d'aquest Reial decret pretén congregar tres objectius de la política energètica i la seva aplicació al sector del gas natural, que es concreten en garantir un desenvolupament suficient de les infraestructures mitjançant un sistema de retribucions que permeti una rendibilitat adequada de les inversions, dissenyar un sistema de tarifes, peatges i cànon basat en costos, a fi d'imputar a cada consumidor els costos en els quals incorri el sistema relatiu al seu consum, i finalment regular l'accés de tercers a la xarxa, de manera que la seva aplicació sigui objectiva, transparent i no discriminatòria.

La consecució d'aquests objectius ha de permetre la seguretat de subministrament i una liberalització efectiva en el sector, fets que han de conduir a un servei al consumidor final amb la màxima qualitat i preus competitiu.

El Reial decret regula tots els aspectes relatius a l'accés de tercers a les instal·lacions gasistes, i estableix, en primer lloc, les instal·lacions incloses en el règim d'accés de tercers i els subjectes amb dret d'accés. Així mateix, estableix el procediment que s'ha de seguir per sol·licitar l'accés a instal·lacions de tercers i contractar-lo, simplificant el procediment actual, en limitar el nombre de contractes que s'han de fer. Recull les causes possibles de denegació de l'accés i desplega els drets i les obligacions relatives a l'accés de tercers dels diferents subjectes que en són afectats.

A fi de garantir el funcionament tècnic correcte del sistema, es despleguen les línies bàsiques que han de

contenir les normes de gestió tècnica del sistema, element fonamental per al seu bon funcionament.

Respecte al sistema econòmic integrat del sector, es desplega el capítol VII del títol IV de la Llei del sector d'hidrocarburs, i s'estableix en primer lloc la retribució de les activitats regulades. Es configura el procediment de càlcul de les retribucions per a cada una de les activitats esmentades. La retribució de l'activitat de regasificació i emmagatzemament de gas natural líquid s'estableix a través del cobrament dels peatges i els cànon corresponents. En el cas de les instal·lacions d'emmagatzemament de gas natural i transport, la retribució es calcula de manera individual per a cada instal·lació i, per a les instal·lacions de distribució, la retribució es calcula per al conjunt de l'activitat de cada empresa distribuïdora.

Respecte a les tarifes, els peatges i els cànon, s'estableixen els criteris generals per a la seva determinació i l'estructura. Respecte als peatges i els cànon actuals s'ha de destacar que s'estén el peatge de regasificació a la càrrega de cisternes en plantes de regasificació i s'inclou un nou cànon d'emmagatzemament de gas natural líquid (GNL). Així mateix s'estableix un únic peatge per al transport i la distribució, en funció de la pressió a què estiguin connectades les instal·lacions del consumidor i del volum anual de gas consumit.

En el sistema de tarifes, s'opta per un sistema basat en costos, d'acord amb el que preveu l'article 8 del Reial decret llei 6/2000, i en la seva estructura es manté un paral·lisme amb l'estructura de peatges de transport i distribució. És a dir, s'abandona el sistema d'usos i s'aplica una estructura basada en nivells de pressió i volum de consum.

Finalment, s'estableix el procediment de liquidacions.

Tal com disposa la disposició final primera de la Llei 34/1998, del sector d'hidrocarburs, aquesta norma té caràcter bàsic, d'acord amb l'article 149.1, 13a i 25a, de la Constitució, que atribueix a l'Estat competències exclusives sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i sobre les bases del règim energètic.

D'acord amb la disposició addicional onzena, apartat tercer, de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, aquest Reial decret s'ha sotmès a l'informe preceptiu de la Comissió Nacional d'Energia.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern per a Afers Econòmics i ministre d'Economia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 d'agost de 2001,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte regular el funcionament del sistema gasista, referent a l'accés de tercers a les instal·lacions, i determinar els criteris generals que han de regir el funcionament tècnic del sistema, la retribució de les activitats regulades, el sistema de tarifes, peatges i cànon, així com el procediment de liquidacions.

Aquest Reial decret es dicta en desplegament del que disposa el títol IV de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, a fi de garantir la continuïtat, la qualitat i la seguretat del subministrament de gas natu-

ral, i coordinar l'activitat de tots els subjectes que actuen en el sistema, respectant els principis d'objectivitat, transparència i no discriminació.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

1. Queden incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret les activitats regulades de regasificació, transport, emmagatzemament i distribució.

2. Queden excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret les activitats relacionades amb el subministrament de gasos líquids del petroli per canalització.

3. El sistema de tarifes de gas natural també és aplicable a la distribució per canalització dels gasos que indica l'article 56 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

CAPÍTOL II

Accés de tercers a les instal·lacions gasistes

Article 3. Instal·lacions incloses en el règim d'accés de tercers.

1. Queden incloses en el règim d'accés de tercers:

a) Les plantes de recepció, emmagatzemament i regasificació de gas natural líquid (GNL) que puguin proveir el sistema gasista, incloent-hi les instal·lacions de càrrega de cisternes de gas natural líquid.

b) Els emmagatzemaments subterranis de gas natural que puguin proveir el sistema gasista.

c) Les instal·lacions de transport de gas natural.

d) Les instal·lacions de distribució de gas natural, incloent-hi les plantes satèl·lits de GNL que subministrin a diversos consumidors.

e) Els gasoductes de connexió internacional, entenent com a tals els compresos en el territori nacional que connecten la xarxa nacional amb les xarxes de gasoductes d'altres països o amb jaciments o emmagatzemaments existents en altres països.

f) Els gasoductes de connexió dels jaciments i emmagatzemaments estratègics i operatius amb el sistema gasista.

g) Qualsevol altra instal·lació necessària per al subministrament de gas natural als usuaris amb dret d'accés.

2. Els titulars de les instal·lacions esmentades tenen l'obligació de permetre-hi l'accés de tercers.

3. Als efectes que preveu aquest Reial decret es denomina sistema de transport i distribució el que comprèn les instal·lacions incloses en els paràgrafs c), d), e), f) i g) d'aquest article.

4. No estan inclosos en el règim d'accés d'aquest Reial decret els gasoductes definits com a línies directes en l'article 78 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Article 4. Subjectes amb dret d'accés.

En els termes i les condicions que estableix aquest Reial decret tenen dret d'accés a les instal·lacions del sistema gasista els subjectes següents:

a) Els consumidors qualificats, d'acord amb el que disposa la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

b) Els comercialitzadors per a la venda de gas als consumidors qualificats o a altres de comercialitzadors.

c) Els transportistes per a la venda de gas a altres transportistes o als distribuïdors per atendre subministraments a tarifes.

Article 5. Sol·licitud d'accés.

1. Els subjectes que vulguin exercir el dret d'accés a plantes de regasificació i a emmagatzemaments han de remetre una petició formal de reserva de capacitat als titulars de les instal·lacions esmentades amb indicació del calendari i el programa d'utilització.

Els subjectes amb dret d'accés que vulguin exercir-lo en les instal·lacions de transport i distribució, han de remetre una petició formal de reserva de capacitat als titulars de les instal·lacions a les quals estiguin connectats els punts d'entrada del gas natural al sistema de transport i distribució, amb indicació dels punts de sortida, així com el calendari d'utilització previst.

En els casos en què la sol·licitud impliqui l'accés simultani a instal·lacions diferents d'un mateix titular, la seva tramitació pot ser conjunta.

La Comissió Nacional d'Energia ha d'elaborar models normalitzats de sol·licitud formal d'accés a les instal·lacions del sistema gasista que ha de proposar a la Direcció General de Política Energètica i Mines perquè els aprovi o els modifiqui. En aquests models s'han d'indicar les dades necessàries que ha de facilitar el sol·licitant de l'accés, en funció del tipus d'instal·lació.

Els titulars de les instal·lacions han de tenir a disposició dels subjectes amb dret d'accés el model de sol·licitud formal d'accés.

Les sol·licituds d'accés, per al mercat liberalitzat, s'han de resoldre atenent l'ordre cronològic de recepció de la petició formal.

2. Els titulars de les instal·lacions que hagin rebut una petició formal d'accés l'han de remetre, en el termini màxim de sis dies hàbils, al gestor tècnic del sistema, el qual ha d'analitzar les possibilitats del conjunt del sistema, i als titulars de les instal·lacions on hi hagi connectats els punts de lliurament del gas natural, juntament amb l'avaluació de la prestació del servei de les seves pròpies instal·lacions perquè aquests, en el termini màxim de dotze dies hàbils, emetin un informe sobre la viabilitat del servei sol·licitat, en el qual s'han d'incloure les possibles alternatives en cas d'impossibilitat de la prestació sol·licitada. La no tramesa dels informes en els terminis establerts suposa l'acceptació de la sol·licitud pels subjectes que haurien de remetre'ls.

En el termini màxim de vint-i-quatre dies hàbils, a comptar a partir de la petició formal d'accés, el titular de la instal·lació ha de donar resposta al sol·licitant, en què accepti o rebutgi motivadament la sol·licitud formulada. En cas de rebuig s'ha de comunicar la decisió a la Direcció General de Política Energètica i Mines i a la Comissió Nacional d'Energia en el mateix termini.

En els casos en els quals la sol·licitud d'accés es realitzi per a un consumidor que estigui, en el moment de la sol·licitud, consumint gas en condicions similars a les sol·licitades, tots els terminis anteriors s'han de reduir a la meitat.

En cas de disconformitat, transcorreguts els terminis establerts sense que s'hagi contestat o s'hagi rebut resposta en què es rebutja la sol·licitud, el sol·licitant pot elevar un escrit a la Comissió Nacional d'Energia, que ha d'emetre resolució d'acord amb el que preveuen la disposició addicional onzena, tercer, de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i la secció 3a del capítol II del Reglament de la Comissió Nacional d'Energia, aprovat pel Reial decret 1339/1999, de 31 de juliol.

Article 6. Contractació de l'accés a instal·lacions gasistes.

1. Una vegada acceptada la sol·licitud d'accés, el sol·licitant pot contractar, de manera separada o con-

junta, els serveis de regasificació, emmagatzemament, i transport i distribució.

En el cas d'accés a les instal·lacions de regasificació i emmagatzemament, el sol·licitant de l'accés i els titulars de les instal·lacions han de subscriure el contracte.

En els casos d'accés a les instal·lacions de transport i distribució, el contracte l'ha de subscriure el sol·licitant de l'accés, amb els titulars de les instal·lacions on estigui situat el punt d'entrada del gas al sistema de transport i distribució, i al qual s'ha d'afegir un annex per cada titular de les instal·lacions on estiguin situats els punts de sortida del gas al consumidor final, subscrit pel titular i pel sol·licitant.

El contracte corresponent, l'han de signar les parts en un termini no superior a vint-i-quatre dies hàbils des de l'acceptació de la sol·licitud d'accés. Si transcorregut aquest període no s'ha formalitzat el contracte, el sol·licitant de l'accés pot instar conflicte d'accés davant la Comissió Nacional d'Energia, la qual n'ha d'emetre resolució d'acord amb el que preveuen la disposició addicional onzena, tercer, de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i la secció 3a del capítol II del Reglament de la Comissió Nacional d'Energia, aprovat pel Reial decret 1339/1999, de 31 de juliol.

Les empreses titulars d'instal·lacions de transport o distribució han d'establir acords amb les empreses titulars d'instal·lacions d'entrada al sistema gasista, en els quals es reculli la conformitat amb els contractes d'accés de tercers a la xarxa de gas natural, que puguin afectar les seves instal·lacions, així com la definició dels punts d'entrada i sortida de les instal·lacions i els sistemes de mesurament.

2. Els comercialitzadors poden modificar els punts de sortida de gas natural sempre que tinguin capacitat per fer-ho, sense cap altre requisit que la comunicació als titulars afectats pel contracte, sense que això suposi la necessitat de modificar el contracte, i només cal que s'annexin als contractes les dades corresponents a les instal·lacions i els consums dels nous punts, i, si s'escau, han de subscriure el contracte els titulars de les instal·lacions on estiguin situats els nous punts de sortida del gas natural. En tot cas, els transportistes han de traslladar al gestor tècnic del sistema de detall dels nous annexos tramitats de consum superior a 50.000.000 de kWh/any.

3. Els titulars de les instal·lacions de transport i distribució estan obligats a atendre peticions de reducció de capacitat sempre que aquestes es justifiquin adequadament, es comuniquin amb tres mesos d'antelació i es produeixin un any després d'haver efectuat la reserva de capacitat inicial i haver-ne fet ús efectiu, o, si s'escau, d'haver procedit a modificar-la. Quan la causa de la petició de reducció de capacitat sigui la pèrdua de clients a favor d'altres comercialitzadors, n'hi ha prou amb la comunicació amb un mes d'anticipació.

4. Així mateix, transcorregut un any des que s'hagi efectuat la reserva de capacitat inicial o, si s'escau, des que s'hagi fet qualsevol modificació sobre la reserva, el gestor tècnic del sistema pot requerir que la reserva de capacitat contractada per un subjecte es redueixi sempre que se n'observi una infrautilització continuada i si el manteniment d'aquesta reserva inutilitzada pot ser causa de denegació d'accés, a falta de capacitat disponible, a altres subjectes que ho sol·licitin.

5. El 75 per 100 de la capacitat total de les instal·lacions s'ha de destinar a contractes d'una durada mínima de dos anys.

El 25 per 100 de la capacitat total de les instal·lacions de regasificació, emmagatzemament i entrada al sistema de transport i distribució s'ha de destinar a contractes d'una durada inferior a dos anys. Cada comercialitzador no pot accedir a més d'un 50 per 100 de les capacitats

destinades a aquesta finalitat. Aquests percentatges, els pot revisar el Ministeri d'Economia en funció de l'evolució del mercat.

Els titulars de les instal·lacions de regasificació, emmagatzemament i transport han de publicar amb periodicitat trimestral la capacitat contractada i disponible en cada una de les seves instal·lacions, i han de distingir la capacitat assignada als contractes d'accés d'una durada superior o igual a dos anys, i els contractes d'accés d'una durada inferior a dos anys.

Els contractes d'una durada inferior a dos anys no es poden prorrogar en cap cas.

Els contractes d'una durada igual o superior a dos anys poden incloure el règim de pròrrogues que lliurement pactin les parts, amb l'única limitació, quant al termini de preavís per a l'exercici de les pròrrogues, que en cap cas no pot excedir els sis mesos.

6. Els titulars de les instal·lacions han de remetre, abans del 20 de gener de cada any, un resum de tots els contractes signats l'any anterior a la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia, a la Comissió Nacional d'Energia i al gestor tècnic del sistema.

7. Els subjectes amb dret d'accés poden subscriure contractes per a la utilització d'altres serveis i instal·lacions que incloguin serveis o condicions diferents als que regula aquest Reial decret, que són lliurement pactats entre les parts. Aquests serveis s'han d'oferir a tots els subjectes que hi estiguin interessats, en condicions transparents, objectives i no discriminatòries. Els ingressos derivats d'aquestes activitats i els costos associats no s'han de tenir en compte per calcular la retribució.

En particular es poden fer contractes lliurement pactats amb els distribuïdors als quals estiguin connectats els punts de sortida del gas en relació amb la lectura de comptadors, la facturació, el servei d'atenció al client, el manteniment d'instal·lacions, etc.

Article 7. *Condicions mínimes dels contractes d'accés a les instal·lacions.*

1. Les condicions mínimes dels contractes d'accés per subscriure amb els transportistes i/o els distribuïdors titulars de les instal·lacions corresponents són les següents:

a) Subjecte obligat a pagar els peatges i els cànons.

El subjecte únic obligat a pagar els peatges i els cànons és el comercialitzador o el consumidor qualificat que hagi signat el contracte d'accés a les infraestructures.

En cas d'impagament dels peatges o els cànons per part d'un comercialitzador, el titular de les instal·lacions no pot exigir el pagament esmentat del client qualificat.

L'impagament del contracte de subministrament subscrit entre el client qualificat i el comercialitzador no l'eximeix de l'obligació de pagar per l'accés a les instal·lacions.

b) La facturació dels peatges i els cànons d'accés s'ha de fer amb periodicitat mensual.

En la facturació del terme de conducció del peatge de transport i distribució s'ha d'indicar el valor mitjà del poder calorífic superior del gas subministrat durant el període esmentat, expressat en kWh/m³ (n).

c) Període de pagament.

El període de pagament dels peatges i els cànons d'accés s'estableix en quinze dies naturals des de la data d'emissió de la factura per part del titular de les instal·lacions.

d) Impagament dels peatges i els cànon.

El titular de les instal·lacions pot suspendre el contracte d'accés quan hagin transcorregut com a mínim dos mesos des que hagi requerit fefaentment el pagament al subjecte que ha contractat l'accés, sense que l'hagi fet efectiu. A aquests efectes, el requeriment s'ha de fer mitjançant tramesa, a l'adreça que a efectes de comunicació figuri en el contracte d'accés, per qualsevol mitjà, que permeti constatar que l'interessat ho ha rebut, així com la data, la identitat i el contingut del mateix.

Quan l'accés es faci directament per part d'un consumidor qualificat, la comunicació ha d'incloure el tràmit de desconnexió del consumidor de les xarxes per impagament, indicant la data a partir de la qual s'ha de produir la desconnexió, si no s'abonen en una data anterior les quantitats sol·licitades.

2. Els contractes en cap cas no poden contenir clàusules que suposin drets o obligacions que excedeixin, en perjudici del sol·licitant, les que recull aquest Reial decret sens perjudici de les causes i les condicions d'extinció i resolució dels contractes que es puguin pactar.

3. La Comissió Nacional d'Energia ha d'elaborar models normalitzats de contractes d'accés a les instal·lacions del sistema gasista, que ha de proposar a la Direcció General de Política Energètica i Mines perquè els aprovi o els modifiqui.

4. En cas de disconformitat amb l'aplicació dels models normalitzats, qualsevol de les parts pot adreçar un escrit a la Comissió Nacional d'Energia, la qual ha d'emetre resolució sobre els aspectes plantejats, en el termini màxim d'un mes.

5. La facturació dels peatges s'ha de fer d'acord amb el que preveu aquest Reial decret. Les empreses de transport, distribució i emmagatzemament subterrani de gas natural han de donar a les quantitats ingressades l'aplicació que escaigui d'acord amb el capítol V d'aquest Reial decret.

Article 8. Causes de denegació de l'accés de tercers a les instal·lacions.

Només es pot denegar l'accés de tercers a les instal·lacions quan concorri algun dels casos següents:

a) La falta de capacitat disponible durant el període contractual proposat pel contractant. La denegació de l'accés s'ha de justificar donant prioritat d'accés a les reserves de capacitat relatives als subministraments de gas natural amb destinació a consumidors que se subministrin en règim de tarifes en ferm.

No es pot denegar l'accés al sistema de transport i distribució, sota aquest supòsit, per al subministrament a un consumidor que estigui consumint, en el moment de la sol·licitud, gas natural en les quantitats sol·licitades. Aquest dret d'accés no està vinculat a la capacitat d'entrada de gas al sistema.

b) Amb la conformitat prèvia de la Comissió Nacional d'Energia, quan l'empresa subministradora de gas, directament o per mitjà d'acords amb altres empreses subministradores, o aquelles a les quals qualsevol d'aquestes estigui vinculada, estiguin ubicades en un país en què no es reconeixin drets anàlegs i es consideri que pugui resultar una alteració del principi de reciprocitat per a les empreses a les quals es requereix l'accés, això sens perjudici dels criteris que s'han de seguir respecte d'empreses d'estats membres de la Unió Europea conforme a la legislació uniforme en la matèria que aquesta estableixi.

c) Quan hi hagi dificultats econòmiques i financeres greus que es puguin derivar de l'execució dels contractes

de compra garantida, en les condicions que estableix l'article següent.

Article 9. Sol·licitud per poder denegar l'accés a causa de dificultats econòmiques greus derivades de contractes de compra garantida.

1. Als efectes del que preveu el paràgraf c) de l'article 8 si una empresa que proveeix de gas natural el sistema de gas afronta o considera que ha de tenir dificultats econòmiques i financeres greus a causa dels seus compromisos de compra garantida adquirits en virtut d'un o diversos contractes de compra de gas, pot sol·licitar a la Direcció General de Política Energètica i Mines, una excepció, per a aquest cas concret, de l'obligació d'accés de tercers a les instal·lacions de la xarxa bàsica.

Les sol·licituds s'han de presentar cas per cas, abans de la denegació de l'accés a la xarxa, i han d'anar acompanyades de tota la informació pertinent relativa a la naturalesa i la magnitud del problema i als esforços realitzats per la companyia per solucionar el problema.

2. La Direcció General de Política Energètica i Mines ha de notificar qualsevol proposta per concedir l'excepció esmentada a la Comissió de la Unió Europea, acompanyada de tota la documentació pertinent, a fi que aquesta s'hi pronuncii.

3. La Direcció General de Política Energètica i Mines té en compte els criteris següents per decidir sobre les excepcions que preveu l'apartat u:

a) L'objectiu d'aconseguir un mercat competitiu del gas.

b) La necessitat de garantir la seguretat del proveïment.

c) La posició de l'empresa sol·licitant en el mercat del gas i la situació real de competència en el mercat esmentat.

d) La gravetat de les dificultats econòmiques i financeres trobades per comercialitzadors, empreses transportistes i distribuïdors o consumidors qualificats.

e) La data de signatura i les condicions del contracte de què es tracti, inclosa la mesura en la qual permeten de tenir en compte l'evolució del mercat.

f) Els esforços esmerçats per trobar una solució al problema.

g) La mesura en la qual l'empresa, en acceptar els compromisos de compra garantida en qüestió, hagi pogut preveure raonablement, tenint en compte el que disposa la legislació, les dificultats greus que probablement sorgirien.

h) El nivell de connexió de la xarxa amb altres xarxes i el seu grau d'interoperabilitat.

i) Les repercussions que la concessió d'una excepció tindria en l'aplicació correcta de la Directiva 98/30/CE pel que fa al bon funcionament del mercat interior del gas natural.

Les decisions sobre les sol·licituds d'excepció relatives als contractes de compra garantida fets abans de l'entrada en vigor de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, no han de donar lloc a una situació en la qual sigui impossible trobar sortides econòmicament viables. Es considera que no hi ha dificultats greus quan les vendes de gas natural no descendeixen per sota de la quantitat mínima de lliurament estipulada en un contracte de compra garantida de gas o sempre que el contracte pertinent de compra garantida de gas es pugui adaptar o que l'empresa de gas pugui trobar sortides alternatives.

4. En els casos en els quals no s'hagi concedit una excepció de l'obligació d'accés, esmentada a l'apartat u, no es pot rebutjar l'accés a la xarxa a causa de compromisos de compra garantida adquirits en virtut d'un contracte de compra de gas.

5. La Direcció General de Política Energètica i Mines, tenint en compte el que disposa aquest article, pot concedir una excepció en els casos en què estigui degudament justificada.

Article 10. Drets i obligacions dels titulars de les instal·lacions relacionats amb l'accés de tercers a les instal·lacions.

1. Els titulars de les instal·lacions en relació amb les quals es pugui exercir el dret d'accés tenen els drets següents:

a) Percebre la remuneració econòmica que la legislació estableixi.

b) Exigir, dels seus titulars respectius, que les instal·lacions connectades a les de la seva propietat compleixin els requisits tècnics de seguretat i control establerts que permetin un sistema fiable i eficaç.

c) Exigir, als agents que incorporin gas al sistema, que el gas natural que s'introdueixi a les seves instal·lacions compleixi les especificacions de qualitat establertes.

d) Exigir als subjectes amb dret d'accés la comunicació dels seus programes de consum i de qualsevol incidència que pugui fer variar substancialment les previsions esmentades.

e) Accedir als equips de mesurament que serveixin per determinar la quantitat i la qualitat del gas que s'introdueix a les seves instal·lacions, així com ser-hi present quan se'n verifica la precisió. Accedir i verificar els comptadors de tots els clients connectats a les seves instal·lacions.

2. Els titulars d'instal·lacions en relació amb les quals es pugui exercir el dret d'accés tenen les obligacions següents:

a) Gestionar les seves instal·lacions i operar-hi, en coordinació amb altres titulars d'instal·lacions quan sigui necessària per garantir els serveis d'accés contractats i en qualsevol cas amb el gestor tècnic del sistema, i quan la fiabilitat i la seguretat del sistema interconnectat ho requereixi.

b) Subscriure, en condicions transparents, homogènies i no discriminatòries, els contractes d'accés amb els subjectes amb dret d'accés a què es refereix l'article 4 en els termes que recullen aquest Reial decret i les disposicions que el despleguen.

c) Realitzar els serveis contractats en les quantitats i les condicions convingudes sota les directrius del gestor tècnic del sistema.

d) Disposar dels equips de mesura, en els punts intermedis del sistema gasista on siguin necessaris per al bon funcionament del sistema tant des del punt de vista tècnic com de l'econòmic, d'acord amb el que estableixen les normes de gestió tècnica del sistema. Aquests equips són, llevat d'acord en contra, propietat de l'empresa que fa el lliurament del gas a una altra instal·lació.

e) Facilitar la informació necessària al gestor tècnic del sistema, als subjectes amb dret d'accés i a altres titulars d'instal·lacions per al funcionament correcte del sistema i per avaluar la possibilitat de nous contractes d'accés.

f) Informar la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia en la forma que aquesta determini, la Comissió Nacional d'Energia i el gestor tèc-

nic del sistema, sobre dades relatives al consum, el proveïment, les existències, i les capacitats contractades i disponibles.

g) Comunicar al gestor tècnic del sistema, amb l'antelació pertinent, els plans de manteniment i incidències de les seves instal·lacions, en els casos en què es pugui veure afectada la xarxa bàsica o de transport secundari, i modificar-los d'acord amb les directrius d'aquest. Així mateix, comunicar les incidències esmentades als subjectes que actuen en el sistema i als consumidors afectats.

h) Disposar dels equips de mesura necessaris per llogar als consumidors connectats a les seves instal·lacions que així ho sol·licitin i procedir a la seva instal·lació i al seu manteniment, sempre que el consumidor estigui connectat a un gasoducte la pressió de disseny del qual sigui igual o inferior a 4 bars.

i) Procedir, per si mateix o a través de tercers, a la lectura dels comptadors de tots els consumidors connectats a les seves instal·lacions, i donar trasllat del detall de les lectures esmentades als comercialitzadors corresponents. A més, les dades de lectura afegides per tipus de tarifes o peatges i per comercialitzadors s'han de comunicar al gestor tècnic del sistema i al transportista que li subministra el gas, amb el detall necessari per a l'aplicació dels peatges i els cànon i la realització del balanç de xarxa.

j) Assegurar que els sistemes de mesurament, de la seva propietat, del gas subministrat mantenen la precisió exigida d'acord amb el que estableixin les normes de gestió tècnica del sistema. Per a això, ha de gestionar la verificació periòdica dels seus equips de mesura de volum i característiques del gas, i de les instal·lacions dels punts de subministrament connectades a les seves xarxes, utilitzant per fer-ho els serveis d'una entitat acreditada per a aquesta finalitat.

k) Efectuar el càlcul del balanç físic del gas que passa per les seves instal·lacions, de la manera i amb la periodicitat que determinin les normes de gestió tècnica del sistema.

l) Tenir a disposició de qui ho sol·liciti l'abast i les condicions econòmiques aplicables dels serveis específics diferents dels regulats que puguin prestar.

m) Garantir el secret de la informació de caràcter confidencial que s'hagi posat a disposició seva.

n) Subscriure i mantenir actualitzades les corresponents pòlisses d'assegurança, per tal de cobrir els riscos que per a persones o béns puguin derivar de les activitats exercides.

3. En tot cas, els titulars d'instal·lacions de distribució han de fer les ampliacions necessàries en les seves instal·lacions en cas de manca de capacitat per atendre la demanda en la seva zona de distribució, sens perjudici del que resulti de l'aplicació del règim que reglamentàriament s'estableixi per a les connexions de servei.

Article 11. Drets i obligacions dels subjectes amb dret d'accés.

1. Els drets dels subjectes amb dret d'accés són els següents:

a) Contractar els serveis d'accés a les instal·lacions del sistema gasista que considerin més adequats per als seus interessos en les condicions que regulen aquest Reial decret i les disposicions que el despleguen.

b) Rebre el gas en les condicions de regularitat establertes i amb la qualitat i la pressió que determini el contracte.

c) Sol·licitar la connexió, en cas de consumidors qualificats, mitjançant una línia directa a la xarxa de gasoductes més pròxima que compleixi les condicions tècniques adequades o sol·licitar la connexió al titular de les instal·lacions de transport o distribució d'acord amb la normativa vigent.

d) Rebre, amb l'antelació suficient, qualsevol informació referent a l'operació del sistema gasista que pugui tenir incidència sobre la regularitat i la qualitat de subministrament inclosos en els contractes d'accés subscrits.

e) Procedir per si mateix o a través de tercers a la lectura dels comptadors dels clients finals als quals subministrin, en cas dels comercialitzadors, i dels seus consums propis, en cas de consumidors qualificats que s'aprovisionin directament, i donar trasllat de la lectura esmentada al gestor tècnic del sistema i al distribuïdor al qual estiguin connectades les instal·lacions del consumidor final.

f) Accedir als comptadors associats als subministraments efectuats en virtut dels contractes d'accés subscrits i sol·licitar-ne la verificació.

2. Les obligacions dels subjectes amb dret d'accés són les següents:

a) Comunicar als titulars de les instal·lacions amb els que hagin subscrit els contractes d'accés i al gestor tècnic del sistema el seu programa d'abastament i consum, així com qualsevol incidència que pugui fer variar substancialment les previsions esmentades.

b) Els consumidors qualificats han de disposar dels equips de mesura necessaris i han de permetre-hi l'accés per part dels titulars de les instal·lacions a les quals estiguin connectats, i mantenir-los dins dels límits de precisió establerts en els casos en què siguin de la seva propietat.

c) Informar la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia, amb el detall, la forma i la periodicitat que aquesta consideri necessari, i la Comissió Nacional d'Energia, sobre dades relatives al consum, a l'abastament i les existències.

d) Garantir que el gas natural que introdueixi en el sistema gasista compleixi les especificacions de qualitat establertes.

e) Aportar al sistema gasista el gas necessari per garantir el subministrament als seus clients o al seu propi consum.

f) Garantir el secret de la informació de caràcter confidencial que s'hagi posat a la seva disposició.

g) Subscriure i mantenir actualitzades les pòlisses d'assegurança corresponents per tal de cobrir els riscos que per a persones o béns puguin derivar de les activitats exercides.

Article 12. *Drets i obligacions del gestor tècnic del sistema.*

1. El gestor tècnic del sistema, com a responsable de la gestió tècnica de la xarxa bàsica i de les xarxes de transport secundari, ha de garantir la continuïtat i la seguretat del subministrament de gas natural i la correcta coordinació entre els punts d'accés, els emmagatzemaments, el transport i la distribució.

En les seves relacions amb els subjectes que treballen en el sistema gasista i l'utilitzen, ha d'actuar sota els principis d'objectivitat, transparència i no discriminació.

2. Són drets del gestor tècnic del sistema, en relació amb l'accés de tercers, els següents:

a) Percebre la retribució que la normativa vigent li reconegui.

b) Exigir als titulars de les instal·lacions la informació relativa a les seves instal·lacions necessària per al funcionament correcte del sistema.

c) Exigir als subjectes amb dret d'accés la comunicació dels seus programes d'abastament i consum i de qualsevol incidència que pugui fer variar substancialment les previsions esmentades.

d) Supervisar les activitats i les operacions dels diferents subjectes que intervernen en el sistema gasista, actuant com a coordinador de les comunicacions entre ells.

e) Exigir el compliment estricte de les instruccions que doni per a l'explotació correcta del sistema gasista, el manteniment de les instal·lacions i la cobertura adequada de la demanda.

3. Són obligacions del gestor tècnic del sistema, relatives a l'accés de tercers, les següents:

a) Informar sobre la viabilitat dels contractes d'accés que els subjectes amb dret d'accés sol·licitin als titulars d'instal·lacions, i recollir la informació d'altres titulars d'instal·lacions que sigui necessària.

b) Dur a terme els protocols de comunicació per als diferents subjectes que actuen en el sistema, així com actuar de coordinador de tots ells, per tal de dissenyar i desenvolupar un sistema de comunicacions integrat per al control i la supervisió de les operacions del sistema.

c) Coordinar les actuacions dels titulars de les instal·lacions en els punts d'accés, els emmagatzemaments, el transport i la distribució per garantir la continuïtat i la seguretat del subministrament als consumidors amb criteris d'eficiència.

d) Impartir les instruccions necessàries d'operació a les instal·lacions de transport, incloses les connexions internacionals, a les instal·lacions de regasificació i a les d'emmagatzemament de manera que s'asseguri el lliurament de gas en les condicions adequades en els punts de sortida de les xarxes de transport, d'acord amb els protocols d'actuació i operació.

e) Executar els mecanismes i els procediments d'actuació per preveure i, si s'escau, donar cobertura a situacions transitòries de desbalanç entre els programes d'abastament i el règim d'operacions previst en funció de la demanda, d'acord amb el que estableixin les normes de gestió tècnica del sistema.

f) Coordinar i modificar, si s'escau, els plans de manteniment d'instal·lacions de la xarxa bàsica de transport i de transport secundari, de manera que se n'asseguri el funcionament i la disponibilitat per garantir la seguretat del sistema.

g) Efectuar el càlcul i l'aplicació del balanç diari de cada subjecte que utilitzi el sistema gasista i les existències operatives i estratègiques del sistema.

h) Constituir, operar i mantenir una base general de dades i registre de la informació necessària per al seguiment de les operacions i la determinació de reparaments i balanços.

i) Garantir el secret de la informació de caràcter confidencial que s'hagi posat a la seva disposició.

j) Garantir l'exactitud dels repartiments i els balanços encomanats, així com vetllar per la fiabilitat del sistema gasista.

k) Fer estudis de seguiment de l'evolució dels coeficients de pèrdues i autoconsums assignats a cada instal·lació.

l) Posar a disposició dels subjectes que actuen en el sistema la informació no confidencial generada en la gestió tècnica del sistema que s'estableixi, tant pel que fa a la capacitat de les instal·lacions, com pel que fa a la seva utilització, mitjançant un sistema fàcilment accessible que garanteixi l'actualitat de la informació sub-

ministrada i el respecte als principis de transparència, objectivitat i no discriminació.

m) Proposar, amb l'antelació suficient, els desenvolupaments de la xarxa bàsica i de transport secundari que consideri necessaris per evitar i resoldre, si s'escau, restriccions en les operacions del sistema.

n) Informar la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia i la Comissió Nacional d'Energia, així com els subjectes que actuen en el sistema, amb periodicitat anual, o en els casos en què hi hagi restriccions en el sistema, sobre la capacitat disponible en les instal·lacions de transport de la xarxa bàsica i en particular en els punts d'accés al sistema, així com respecte a les reserves de capacitat futures contractades en ferm.

ñ) El gestor tècnic del sistema, en la seva qualitat de transportista, ha de dur a terme les obres d'infraestructura encomanades pel Ministeri d'Economia, d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera d'aquest Reial decret.

o) Subscriure i mantenir actualitzades les pòlisses d'assegurança corresponents per tal de cobrir els riscos que per a persones o béns puguin derivar de les activitats exercides.

Article 13. Normes de gestió tècnica del sistema.

1. El gestor tècnic del sistema, en col·laboració amb la resta dels subjectes implicats, ha d'elaborar una proposta de les normes de gestió tècnica del sistema, que ha d'eleva al ministre d'Economia perquè l'aprovi o la modifiqui.

Les normes de gestió tècnica del sistema, les ha d'aprovar el ministre d'Economia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, i tenen per objecte garantir el correcte funcionament tècnic del sistema gasista i la continuïtat, la qualitat i la seguretat del subministrament de gas natural. Les normes de gestió tècnica del sistema han de seguir les línies i els criteris bàsics que estableix aquest Reial decret.

El gestor tècnic del sistema ha de proposar a la Direcció General de Política Energètica i Mines, del Ministeri d'Economia, els protocols de detall en relació amb les normes de gestió tècnica del sistema, els quals han de ser objecte d'aprovació o modificació per part d'aquesta Direcció General amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia.

2. Les normes de gestió tècnica del sistema, així com els protocols de detall que aprovi la Direcció General de Política Energètica i Mines, són aplicables a tots els subjectes que accedeixin al sistema, així com als titulars de les instal·lacions.

3. A més dels aspectes que indica l'article 65.2 de la Llei 34/1998, les normes de gestió tècnica del sistema han de regular, entre altres, els aspectes següents:

a) Programacions: els subjectes que facin ús del dret d'accés de tercers a les instal·lacions han de fer programacions en relació amb el gas que estimen introduir, extreure, emmagatzemar, subministrar o consumir en un període determinat. S'han de fer programacions anuals, mensuals, setmanals i diàries. En tot cas, el cabal nominat en les programacions diàries, així com els programes mensuals de descàrrega de vaixells, tenen caràcter vinculant. Les normes de gestió tècnica del sistema han d'establir el contingut mínim de cada una de les programacions, els procediments i els calendaris de comunicació, així com els procediments d'actuació en els casos d'incompliment de les normes.

b) Balanços: s'han d'efectuar balanços tant físics, per a cada una de les instal·lacions, com comercials, per a cada usuari que accedeixi a les instal·lacions de tercers, i aquests últims han de tenir com a mínim abast diari.

S'han de regular, entre altres aspectes, els següents: l'abast de cada un dels balanços, el seu contingut, els procediments de càlcul, així com els procediments, els períodes i les causes de revisió.

c) Desbalanços del sistema: s'han d'establir els procediments d'actuació en cas que es detectin desviacions en els abastaments o en la demanda que puguin provocar desbalanços del sistema per excés o per defecte de gas natural, i activar les mesures necessàries per evitar la interrupció dels subministraments, així com minimitzar els efectes d'aquestes mesures sobre els altres subjectes que operen en el sistema. Així mateix, s'han d'establir els procediments per determinar les repercussions econòmiques que les mesures esmentades puguin portar associades.

d) Minves i autoconsums: s'han d'establir els procediments que s'han de seguir per determinar les quantitats per retenir en concepte de minves i autoconsums per a cada tipus d'instal·lació.

e) Mesuraments: s'han d'establir els punts on s'han de realitzar els mesuraments, el tipus de mesurament en cada punt i els criteris de repartiment en funció dels mesuraments.

f) Mecanismes de comunicació: s'han d'establir les línies per al desenvolupament d'un sistema d'informació que permeti canalitzar la comunicació i el flux d'informació procedent dels diferents subjectes que intervenen en el conjunt d'operacions necessàries per a la gestió del sistema.

g) Capacitat de les instal·lacions: s'han d'establir els criteris, les normes i els procediments per determinar, amb criteris tècnics d'acceptació general en la indústria gasista, la capacitat màxima de les instal·lacions que constitueixen el sistema gasista esmentades a l'article 3 d'aquest Reial decret, així com per determinar la capacitat efectivament utilitzada i la romanent a cada hora; per a això cal definir els factors de servei, simultaneïtat, marges de seguretat i qualsevol altre paràmetre que sigui rellevant per a aquestes determinacions.

Article 14. Emergències i pla de manteniment.

1. El gestor tècnic del sistema, en col·laboració amb els diferents subjectes que actuen en el sistema gasista, ha de proposar al Ministeri d'Economia els plans d'emergència que consideri necessaris, i hi ha de detallar les existències disponibles, la seva ubicació i el període de reposició. Els plans esmentats i les seves revisions anuals, els ha d'aprovar o modificar la Direcció General de Política Energètica i Mines.

2. Els titulars de les instal·lacions incloses en l'article 3 d'aquest Reial decret han de disposar de plans de manteniment elaborats d'acord amb la reglamentació existent respecte a xarxes i connexions de servei, operació, manteniment, vigilància, inspecció i control.

Quan el manteniment que es fa en gasoductes o instal·lacions afecti l'operació i, com a conseqüència, qualsevol usuari del sistema gasista, s'ha d'informar, com més aviat millor, els usuaris i els comercialitzadors afectats i el gestor tècnic del sistema, en cas que afecti l'operació de la xarxa de transport, de l'abast, els efectes i la durada del manteniment esmentat.

CAPÍTOL III

Retribució de les activitats regulades

Article 15. Retribució de les activitats regulades.

1. Les activitats regulades destinades al subministrament de gas natural són retribuïdes econòmicament

de la manera que disposa aquest Reial decret amb càrrec a les tarifes, els peatges i els cànons.

La retribució de les activitats regulades s'ha d'atenir als criteris generals següents:

- a) Assegurar la recuperació de les inversions que facin els titulars en el període de vida útil de les inversions.
- b) Permetre una rendibilitat raonable dels recursos financers invertits.
- c) Determinar el sistema de retribució dels costos d'explotació, de manera que s'incentivi una gestió eficaç i una millora de la productivitat que s'ha de fer repercutir en part als usuaris i als consumidors.

2. Els sistemes d'actualització de les retribucions es fixen per a períodes de quatre anys, i l'últim any de vigència s'ha de fer una revisió i adequació, si s'escau, de la situació prevista per al pròxim període.

Article 16. *Retribució de les activitats de regasificació, emmagatzemament i transport.*

1. La retribució de les activitats de regasificació, emmagatzemament i transport es calcula per a cada instal·lació, de manera individualitzada. A aquests efectes es consideren incloses les especificades sota els paràgrafs a), b), c), e) i f) de l'article 3 d'aquest Reial decret, així com tots els actius de comunicacions, proteccions, control, serveis auxiliars, terrenys, edificacions, i altres elements auxiliars, necessaris per al seu funcionament adequat.

2. La determinació dels costos per retribuir es calcula prenent en consideració els elements següents:

- a) Costos d'inversió: són funció de les característiques de la instal·lació, la data de posada en marxa, les inversions realitzades, la vida útil, les aportacions de fons públics, així com les taxes de rendibilitat raonables amb referència al cost del diner en els mercats de capitals.
- b) Costos d'operació i manteniment: es consideren com a tals els costos reals d'operació i manteniment associats a cada instal·lació en els últims exercicis, aplicant criteris de millora de productivitat i eficiència.
- c) Disponibilitat i utilització de les instal·lacions.
- d) Altres costos necessaris per a l'exercici de les activitats.

3. La retribució té un terme fix i pot contenir un terme variable en funció de la utilització de la instal·lació.

4. Dels costos reconeguts a les instal·lacions que s'utilitzin per a trànsit de gas natural amb destinació a altres països es dedueix el percentatge que correspongui per aquesta utilització.

5. La quantitat per retribuir a cada empresa s'obté com a suma de les quantitats per retribuir per a cada instal·lació de les quals l'empresa esmentada sigui titular. L'agregació del total de les retribucions corresponents a cada empresa o grup d'empreses determina la retribució total de les activitats de regasificació, emmagatzemament i transport.

6. El ministre d'Economia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, ha d'establir, abans del dia 31 de gener de cada any, els costos fixos per retribuir per a cada empresa o grup d'empreses per a aquell any, així com els valors concrets dels paràmetres per calcular de la part variable que els correspongui. La determinació dels costos per retribuir s'ha de fer d'acord amb el que disposa aquest Reial decret i sens perjudici de

les altes i els tancaments d'instal·lacions que es produeixin per al període considerat.

Així mateix, el ministre d'Economia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, pot establir fórmules per a l'actualització anual dels costos per retribuir les empreses, sobre la base de l'evolució de les principals magnituds econòmiques, la disponibilitat de les instal·lacions, l'eficiència i la qualitat del servei.

Article 17. *Inclusió de noves instal·lacions en el sistema de retribució.*

1. La retribució corresponent a una nova instal·lació autoritzada mitjançant procediment de concurrència es calcula conforme a les condicions d'adjudicació del concurs.

2. La retribució corresponent a cada nova instal·lació autoritzada de manera directa, posteriorment a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'ha de fixar, amb efectes des de la data de la seva posada en marxa, d'acord amb el procediment que estableix l'article anterior, prenent com a valors unitaris d'inversió, valors unitaris d'operació i manteniment i altres costos necessaris per exercir l'activitat, els valors, les fórmules i els paràmetres que fixa el Ministeri d'Economia, amb criteris transparents, objectius i no discriminatoris.

3. El Ministeri d'Economia ha de fixar una valoració específica per a les instal·lacions autoritzades de manera directa que tinguin característiques tècniques singulars. La mateixa consideració tenen les inversions que impliquin modificacions d'instal·lacions existents sempre que això suposi un augment de la capacitat d'aquesta instal·lació.

Article 18. *Costos acreditats de les instal·lacions objecte de tancament.*

En el cas de tancament d'instal·lacions, s'ha de prendre en consideració la data de tancament per treure la part proporcional corresponent de la quantitat que s'hagi considerat per a la retribució de la instal·lació esmentada l'any de tancament. Tot això sens perjudici dels costos nets de desmantellament o abandonament que es reconeguin.

Article 19. *Retribució per l'activitat de gestió de compravenda de gas pels transportistes.*

1. Les empreses transportistes tenen reconeguda una retribució per l'activitat de gestió de compra i venda de gas per al subministrament a les companyies distribuïdores que el destinin a la venda en el mercat a tarifa.

2. La retribució de l'activitat de gestió de compravenda de gas pels transportistes s'estableix per al conjunt de l'activitat, atenent els criteris següents: costos dels abastaments, transports exteriors, nolis, minves i explotació, així com altres costos necessaris per dur a terme l'activitat.

3. El ministre d'Economia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, ha de determinar, abans del 31 de gener de cada any, la retribució que correspon percebre a les empreses transportistes per l'exercici d'aquesta activitat.

Article 20. *Retribució de l'activitat de distribució.*

1. Els titulars d'instal·lacions de distribució de gas natural tenen dret al reconeixement d'una retribució per

l'exercici d'aquesta activitat, en els termes que estableix aquest Reial decret.

A aquests efectes, a més de la xarxa de gasoductes de distribució es consideren elements constitutius de la distribució les denominades plantes satèl·lits i tots els actius de la xarxa de comunicacions, proteccions, control, serveis auxiliars, terrenys, edificacions i altres elements auxiliars necessaris per al seu funcionament adequat.

2. La retribució de l'activitat de distribució s'ha d'establir per al conjunt de les instal·lacions de cada empresa distribuïdora, excloses les connexions de servei, atenent els criteris següents:

- a) El consum i el volum de gas vehiculat.
- b) Les inversions i les amortitzacions realitzades en instal·lacions de distribució.
- c) Els costos d'operació i manteniment de les instal·lacions. A aquests efectes, es prenen en consideració els costos dels últims exercicis i s'apliquen criteris de millora i eficiència.
- d) Les característiques de les zones de distribució: com ara la llargada i les pressions de la xarxa, el nombre de consumidors subministrats i les característiques de l'àrea subministrada.
- e) Seguretat i qualitat del servei.
- f) Altres costos necessaris per dur a terme l'activitat de distribució.

Els ingressos corresponents als drets de les connexions de servei, els facturen directament les empreses distribuïdores, no s'inclouen en els costos reconeguts per l'activitat de distribució ni estan subjectes al règim de liquidacions.

3. La retribució per a cada empresa distribuïdora té un terme fix, i pot tenir un terme variable en funció de la utilització de la instal·lació.

4. El Ministeri d'Economia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, pot fixar una retribució específica, amb caràcter limitat en el temps, per a les instal·lacions que permetin l'accés a nous nuclis de població, de manera que faci viable el subministrament a les zones per gasificar.

5. El ministre d'Economia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, ha d'establir, abans del dia 31 de gener de cada any, la retribució que correspon percebre a cada empresa distribuïdora o grup d'empreses.

Així mateix, el ministre d'Economia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, pot establir fórmules per a l'actualització anual de la retribució a les empreses distribuïdores, partint de la variació de les principals magnituds econòmiques, un repartiment equitatiu entre usuaris i distribuïdors de les variacions en la productivitat de l'activitat, l'esforç inversor de l'empresa, el coeficient d'expansió de la xarxa, la variació de la demanda, l'eficiència i la millora de la qualitat del servei.

Article 21. *Retribució total de la distribució.*

L'agregació del total anual dels costos acreditats per l'activitat de distribució corresponents a cada empresa o grup d'empreses determina la retribució total de l'activitat de distribució.

Article 22. *Retribució per l'activitat de subministrament de gas a tarifa.*

1. Les empreses distribuïdores tenen dret al reconeixement d'una retribució per l'activitat de subministrament de gas a tarifa.

2. Aquesta retribució s'estableix per al conjunt de l'activitat, atenent els costos necessaris per dur-la a terme, aplicant criteris de millora i eficiència.

3. El ministre d'Economia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, ha d'establir, abans del dia 31 de gener de cada any, la retribució que correspongui percebre a les empreses distribuïdores per l'activitat de subministrament de gas a tarifa. L'actualització anual s'ha de fer partint de l'evolució de les principals magnituds econòmiques i de les millores en la productivitat.

Article 23. *Retribució del gestor tècnic del sistema.*

El gestor tècnic del sistema té reconeguda una retribució per l'exercici d'aquesta activitat dins del sistema gasista. La determinació d'aquesta retribució s'ha de fer prenent en consideració els costos d'operació, comunicació i control, així com altres costos necessaris per a l'exercici de l'activitat.

El ministre d'Economia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, ha de determinar, abans del 31 de gener de cada any, la retribució que correspon percebre al gestor tècnic del sistema per l'exercici d'aquesta activitat.

Article 24. *Obligacions d'informació.*

1. A fi de determinar els costos reconeguts a cada instal·lació i la retribució corresponent, les empreses han de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia, abans del 1 de desembre de cada any, les dades tècniques i econòmiques referents a les noves instal·lacions posades en servei, les ampliacions, les modificacions, les transmissions i els tancaments corresponents als últims dotze mesos. Així mateix, han de remetre les previsions de compra i venda de gas per al subministrament a tarifes per a l'any següent i els costos associats a aquesta activitat.

2. Les empreses distribuïdores de gas natural han de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines, de la manera i amb el detall que aquesta determini, abans del dia 1 de desembre de cada any, les previsions de les dades tècniques i econòmiques per a l'any següent, especificant, entre altres, les inversions, el consum i el nombre de clients subministrats, la capacitat contractada, les vendes i els clients incorporats, tot això per nivell de pressió, tipus de subministrament i rang de volum. També s'ha de comunicar l'evolució dels quilòmetres de xarxa, amb indicació de les pressions.

Les empreses distribuïdores de gas natural també han de comunicar, a la Direcció General esmentada, els costos corresponents al subministrament de gas al mercat a tarifa.

3. El gestor tècnic del sistema ha de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia, en la forma i el detall que aquesta determini, abans del dia 1 de desembre de cada any, les dades tècniques i econòmiques relatives a l'any anterior, imputables a l'activitat de gestió tècnica del sistema, així com la previsió que se'n fa per a l'any en curs.

4. Als efectes de comprovar la informació anterior, les empreses transportistes, distribuïdores i el gestor tècnic del sistema, han de fer auditories externes en les quals s'ha d'especificar qualsevol altra informació rellevant que s'hagi produït durant el període corresponent. El Ministeri d'Economia ha de publicar els continguts mínims de les auditories esmentades i la periodicitat en què aquestes s'han de dur a terme.

CAPÍTOL IV

Tarifes, peatges i cànon

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS COMUNES

Article 25. *Criteris per a la determinació de les tarifes, els peatges i els cànon.*

1. El ministre d'Economia, mitjançant una ordre ministerial, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha de dictar les disposicions necessàries per a l'establiment de les tarifes de venda de gas natural, els preus de cessió de gas natural per als distribuïdors, i dels peatges i els cànon dels serveis bàsics d'accés per tercers.

Les ordres ministerials han d'establir els valors concrets de les tarifes i els preus esmentats, o un sistema de determinació i actualització automàtic d'aquests. Així mateix, per als peatges i els cànon, s'han d'establir els valors concrets o un sistema de determinació i modificar anualment o en els casos en què es produeixin causes que incideixin en el sistema que així ho aconsellin.

2. Les tarifes, els peatges i els cànon són únics per a tot el territori nacional, en funció del volum, la pressió i la forma de consum i tenen caràcter de màxims. L'estructura de tarifes, peatges i cànon es pot modificar en el futur, si raons d'optimització del sistema gasista, el mercat o l'aplicació del desplegament normatiu d'àmbit comunitari ho fan aconsellable, pel procediment que descriu l'apartat anterior.

L'aplicació als consumidors i els comercialitzadors de les tarifes, peatges i cànon per sota dels valors màxims vigents en cada moment ha de ser transparent, objectiva i no discriminatòria, i ha de tenir la difusió adequada entre els usuaris. Als efectes anteriors, les companyies han de comunicar aquestes diferències a la Comissió Nacional d'Energia en el moment en què es produeixen.

En qualsevol cas, les diferències entre les tarifes, els peatges i els cànon màxims aprovats i els que, si s'escau, apliquin les empreses gasistes per sota d'aquests, han de ser suportats per aquestes.

3. Les tarifes, els peatges i els cànon s'han d'establir de manera que la seva determinació respongui en el seu conjunt als criteris que estableix l'article 92 de la Llei 34/1998, i han de tenir els objectius següents:

- a) Retribuir les activitats regulades segons disposa el capítol III d'aquest Reial decret.
- b) Assignar, de manera equitativa, entre els diferents consumidors, segons el seu rang de pressió, nivell de consum i factor de càrrega, els costos imputables a cada tipus de subministrament.
- c) Incentivar entre els consumidors un ús eficaç per fomentar una millor utilització del sistema gasista.
- d) No produir distorsions entre el sistema de subministrament en règim de tarifes i el sistema exclòs d'aquest règim.

4. Els peatges i els cànon bàsics no inclouen les minves i els autoconsums corresponents, que els usuaris del sistema han de compensar en unitats físiques, d'acord amb les quantitats que estableixin les normes de gestió tècnica del sistema.

Article 26. *Elements generals de càlcul per a les tarifes, els peatges i els cànon.*

1. Els peatges i els cànon es determinen partint dels elements següents:

- a) Previsions de demanda de gas natural per a l'any d'aplicació dels peatges i els cànon. Per a això s'han

de tenir en compte tant les previsions de demanda anual i mensual per zones, nivells de consum i rangs de pressió, així com la demanda màxima per zones, nivells de consum i rangs de pressió, les previsions d'entrada de gas natural al sistema i la previsió d'utilització d'emmagatzemaments.

- b) La retribució a les activitats regulades calculades d'acord amb el que preveu aquest Reial decret.
- c) Les previsions d'utilització de les instal·lacions de regasificació, emmagatzemament i transport i distribució.
- d) Les desviacions resultants, si s'escau, de l'aplicació del règim de liquidacions de l'any anterior.

2. Les tarifes aplicables als subministraments de gas natural es determinen mitjançant un sistema basat en costos. S'estableix per a cada una de les tarifes regulades en aquest Reial decret un preu que recull els costos següents:

- a) Cost de la primera matèria: es determina partint del cost mitjà d'adquisició de la primera matèria, en posició CIF, per part dels transportistes amb destinació a tarifes, incloent-hi els costos necessaris per al posicionament del gas a la xarxa bàsica.
- b) Costos de conducció: inclouen per a cada una de les tarifes els costos mitjans de regasificació, transport, distribució i emmagatzemament imputables a aquesta. Per calcular-los s'han de tenir en compte les existències mínimes de seguretat obligatòries i les minves i els autoconsums que corresponguin.
- c) Costos de gestió de compravenda de gas pels transportistes per al subministrament de gas a les companyies distribuïdores per vendréls als mercats a tarifa.
- d) Costos de l'activitat dels distribuïdors per al subministrament de gas imputables a cada una de les tarifes.
- e) Desviacions resultants, si s'escau, de l'aplicació del règim de liquidacions de l'any anterior.

3. Les tarifes de subministrament de gas natural per a usuaris finals, els peatges i els cànon, porten un recàrrec per al finançament de la Comissió Nacional d'Energia, d'acord amb el que disposa la disposició addicional dotzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i una quota destinada a la retribució del gestor tècnic del sistema, definida a l'article 23 d'aquest Reial decret.

4. Les empreses gasistes han de lliurar tota la documentació pertinent per calcular les tarifes esmentades, els peatges i els cànon a la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia.

5. S'adopta el kWh com a unitat energètica de referència. El poder energètic del gas natural s'entén referit al poder calorífic superior (PCS) mesurat en condicions normals de pressió i temperatura. Per tant, els valors unitaris de les tarifes, els peatges i els cànon regulats s'han d'expressar en kWh i kWh/dia.

6. Els valors fixats en cada moment a les tarifes, els peatges, els cànon i els preus són els corresponents per la prestació pels transportistes i distribuïdors als usuaris dels serveis i activitats regulats.

SECCIÓ 2a TARIFES

Article 27. *Estructura de les tarifes de venda de gas natural.*

Les tarifes de venda de gas natural, les han de satisfer als distribuïdors els consumidors en règim de subministrament a tarifa.

L'estructura de les tarifes de venda de gas natural d'acord amb els diferents nivells de pressió és la següent:

Grup 1. Per a consumidors connectats a un gasoducte la pressió màxima de disseny del qual sigui superior a 60 bars.

1. Dins d'aquesta tarifa es distingeixen les tarifes següents per volum de consum:

Tarifa 1.1: consum inferior o igual a 200.000.000 de kWh/any.

Tarifa 1.2: consum superior a 200.000.000 de kWh/any i inferior o igual a 1.000.000.000 de kWh/any.

Tarifa 1.3: consum superior a 1.000.000.000 de kWh/any.

Per a cada una de les tarifes dins d'aquest grup s'ha de determinar un terme fix aplicable al cabal diari per facturar i un terme variable aplicable als kWh consumits.

Els usuaris acollits a aquesta tarifa han de disposar d'equips de telemesura capaços de realitzar el mesurament com a mínim de cabals diaris.

2. La facturació del terme fix s'ha de fer d'acord amb el procediment següent:

a) En els casos en què el cabal diari màxim mesurat durant el mes al consumidor estigui entre el 85 i el 105 per 100 del cabal màxim contractat pel consumidor:

$$Q_f = Q_m$$

Q_f: cabal diari per facturar.

Q_m: cabal màxim diari mesurat per al consumidor.

b) En els casos en què el cabal diari màxim mesurat durant el mes sigui inferior al 85 per 100 del cabal màxim contractat pel consumidor:

$$Q_f = 0,85 \cdot Q_d$$

Q_d: cabal màxim diari contractat pel consumidor.

c) En els casos en què el cabal màxim diari mesurat per al consumidor sigui superior o igual al 105 per 100 del cabal màxim diari contractat per al consumidor esmentat:

$$Q_f = Q_m + 2 \cdot (Q_m - 1,05 \cdot Q_d)$$

Grup 2. Per a consumidors connectats a un gasoducte la pressió de disseny del qual sigui superior a 4 bars i inferior o igual a 60 bars.

Dins d'aquesta tarifa es distingeixen les següents per volum de consum:

Tarifa 2.1: consum inferior o igual a 500.000 kWh/any.

Tarifa 2.2: consum superior a 500.000 kWh/any i inferior o igual a 5.000.000 de kWh/any.

Tarifa 2.3: consum superior a 5.000.000 de kWh/any i inferior o igual a 30.000.000 de kWh/any.

Tarifa 2.4: consum superior a 30.000.000 de kWh/any i inferior o igual a 100.000.000 de kWh/any.

Tarifa 2.5: consum superior a 100.000.000 de kWh/any i inferior o igual a 500.000.000 de kWh/any.

Tarifa 2.6: consum superior a 500.000.000 de kWh/any.

Per a cada una de les tarifes dins d'aquest grup es determina un terme fix aplicable a la capacitat màxima diària contractada i un terme variable aplicable als kWh consumits.

En les instal·lacions industrials que no disposin d'equips de mesura del cabal diari màxim, l'empresa sub-

ministradora pot instal·lar, de manera temporal o permanent, els equips adequats per a aquest propòsit sense cap càrrec per a l'usuari.

El cabal diari per facturar és el cabal diari contractat; això no obstant, en els casos en què es comprovi que el cabal diari contractat és inferior al mesurat per l'empresa subministradora, s'ha de prendre aquest últim com a base de facturació com a mínim durant un període de tres mesos.

Els consumidors amb un consum anual superior a 30.000.000 de kWh, que disposin en les seves instal·lacions d'equips de telemesura, poden optar pel procediment de facturació del terme fix, descrit per a les tarifes del grup 1.

El Ministeri d'Economia pot modificar el llinar per acollir-se a aquest sistema de facturació en funció de l'evolució de les condicions del mercat.

Tots els consumidors inclosos en aquest nivell de pressió amb un consum anual superior a 100.000.000 de kWh han de tenir a les seves instal·lacions els equips de telemesura adequats per poder mesurar almenys els cabals diaris, i han de tenir un tractament individualitzat en el cobrament corresponent a la facturació del cabal diari contractat, similar al que disposa per a les tarifes del grup 1 aquest article, de manera que en els casos en què el cabal diari contractat no coincideixi amb el cabal diari mesurat, s'ha d'aplicar el procediment que preveu l'apartat esmentat.

Grup 3. Per a consumidors connectats a un gasoducte la pressió de disseny del qual sigui inferior o igual a 4 bars.

Dins d'aquesta tarifa es distingeixen les següents per volum de consum:

Tarifa 3.1: consum inferior o igual a 5.000 kWh/any.

Tarifa 3.2: consum superior a 5.000 kWh/any i inferior o igual a 50.000 kWh/any.

Tarifa 3.3: consum superior a 50.000 kWh/any i inferior o igual a 100.000 kWh/any.

Tarifa 3.4: consum superior a 100.000 kWh/any.

Per a cada una de les tarifes d'aquest grup s'ha de determinar un terme fix en euros/mes i un terme variable aplicable als kWh consumits per l'usuari. Els termes fixos es determinen prenent en consideració els factors de càrrega teòrics per a cada grup de consumidors.

Grup 4. Per a consumidors industrials de gas natural amb caràcter interrompible.

L'estructura d'aquesta tarifa té un únic terme variable en euros/kWh, que és aplicable al consum total efectuat per l'usuari industrial.

Per poder acollir-se a aquesta tarifa, l'usuari final ha de disposar d'una instal·lació alimentada per una altra font d'energia alternativa i mantenir-la operativa. La prestació del servei interrompible és a petició de l'usuari, i les clàusules de contractació són el resultat d'acord entre les dues parts, si bé l'usuari té dret que el termini de preavis per a la suspensió del subministrament no sigui inferior a vint-i-quatre hores.

Article 28. Preus de cessió de gas natural a altres transportistes i als distribuïdors.

1. El preu de cessió de gas natural dels transportistes a altres transportistes i als distribuïdors es determina tenint en compte el cost de la matèria primera, calculat partint del cost mitjà d'adquisició de la matèria primera, en posició CIF, per part dels transportistes amb-

destinació a tarifes, la retribució corresponent a l'activitat de la gestió de la compravenda de gas per a la seva venda als distribuïdors amb destinació al mercat a tarifa i el cost mitjà de regasificació que correspongui.

2. Aquest preu de cessió també és aplicable en la venda de gas natural líquid dels transportistes als distribuïdors per al seu subministrament des d'una planta satèl·lit que subministri diversos consumidors, i no inclou el cost del transport des del punt de càrrega de la cisterna fins a la seva destinació, que és per compte del distribuïdor.

SECCIÓ 3a PEATGES I CÀNONS

Article 29. *Definició dels peatges i cànon dels serveis bàsics.*

1. Els peatges i els cànon que regula aquest Reial decret són aplicables als subjectes amb dret d'accés, segons estableix la Llei 34/1998, en l'exercici d'aquest dret.

2. Als efectes del que estableix aquest Reial decret, es consideren peatges i cànon dels serveis bàsics els següents:

a) Peatge de regasificació. El peatge del servei de regasificació inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a la descàrrega de vaixells, transport a tancs de gas natural líquid (GNL), regasificació o càrrega de cisternes de GNL i un emmagatzemament operatiu de GNL en planta equivalent a deu dies de la capacitat contractada diària.

La contractació del peatge de regasificació dóna dret a la contractació del servei d'emmagatzemament de GNL en planta, addicional a l'inclòs en aquest peatge, per la capacitat necessària per a la descàrrega de vaixells emprats per al transport de GNL, amb el límit de la capacitat màxima d'atrada.

b) Peatge de transport i distribució. El peatge del servei de transport i distribució inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per transportar el gas des del punt d'entrada a la xarxa de transport fins al punt de subministrament al consumidor qualificat, així com la utilització d'un emmagatzemament operatiu corresponent a cinc dies de la capacitat de transport i distribució contractada. Aquest peatge també és aplicable al subministrament de consumidors qualificats connectats a xarxes de distribució locals alimentades mitjançant plantes satèl·lit.

c) Cànon d'emmagatzemament subterrani de gas. El cànon d'emmagatzemament subterrani de gas dóna dret a l'ús de l'emmagatzemament de gas natural, així com a l'ús de les instal·lacions d'injecció i extracció de gas natural en aquests, de manera proporcional a la capacitat contractada. La limitació de capacitat d'injecció i extracció no és aplicable sempre que hi hagi possibilitats tècniques per incrementar-les.

d) Cànon d'emmagatzemament de GNL. El cànon d'emmagatzemament de gas natural líquid (GNL) inclou l'ús de totes les instal·lacions necessàries per a l'emmagatzemament de GNL i és aplicable per al gas que superi l'emmagatzemament inclòs al peatge de regasificació.

Article 30. *Determinació del peatge de regasificació.*

1. El peatge corresponent a l'ús de les instal·lacions de regasificació el recapta el titular de les instal·lacions i té un terme fix, aplicable al cabal diari per facturar a l'usuari, i un terme variable en funció dels kWh efec-

tivament regasificats o carregats en cisterna, i es calcula mensualment d'acord amb la fórmula següent:

$$Pr = Tfr \times Qr + Tvr \times Cr$$

On:

Pr: import mensual en euros de facturació per peatge de regasificació.

Tfr: terme fix de peatge de regasificació en euros/kWh/dia.

Qr: cabal diari de gas natural per facturar en kWh/dia o el seu equivalent en gas natural líquid.

Tvr: terme variable de peatge de regasificació en euros/kWh.

Cr: kWh de gas natural regasificats o subministrats com a GNL en cisternes en el període de facturació.

2. El cabal diari per facturar (Qr) és el següent:

a) En els casos en què el cabal diari màxim nominat al mes per l'usuari estigui entre el 85 i el 105 per 100 del cabal diari màxim contractat per aquest:

$$Qr = Qrn$$

Qrn: cabal màxim diari nominat al mes.

b) En els casos en què el cabal diari màxim nominat al mes per l'usuari sigui inferior al 85 per 100 del cabal màxim contractat per aquest:

$$Qr = 0,85 \cdot Qrd$$

Qrd: cabal màxim diari contractat per l'usuari

A aquests efectes, s'entén per cabal diari nominat el que resulti de les programacions diàries a què fa referència el paràgraf a) de l'apartat 3 de l'article 13.

c) En els casos en què el cabal màxim diari nominat per l'usuari sigui superior o igual al 105 per 100 del cabal màxim diari contractat per aquest usuari:

$$Qr = Qrn + 2 \cdot (Qrn - 1,05 \cdot Qrd)$$

Qrn: cabal màxim diari nominat al mes.

Qrd: cabal màxim diari contractat per l'usuari.

Article 31. *Determinació del peatge de transport i distribució.*

El peatge corresponent per l'ús del sistema de transport i distribució es compon de dos termes: un terme de reserva de capacitat i un terme de conducció; aquest últim es diferencia en funció de la pressió de disseny a què es connectin les instal·lacions del consumidor qualificat.

$$P_{TD} = Trc + Tc$$

On:

P_{TD}: peatge de transport i distribució.

Trc: terme de reserva de capacitat.

Tc: terme de conducció.

A) Terme de reserva de capacitat de transport i distribució.

1. El terme de reserva de capacitat de transport i distribució és aplicable al cabal diari per facturar a cada subjecte amb contracte d'accés. La facturació del terme de reserva de capacitat de transport i distribució, l'efectua l'empresa transportista titular de les instal·lacions on estigui situat el punt d'entrada del gas natural al sistema de transport i distribució. A aquests efectes, no es considera punt d'entrada al sistema de transport i

distribució la sortida del gas natural, prèviament injectat d'un emmagatzemament subterrani.

2. Per a cada usuari del sistema de transport i distribució, el terme de reserva de capacitat es calcula d'acord amb la fórmula següent:

$$Trc = Tfe * Qe$$

On:

Trc: import mensual en euros de facturació per terme de reserva de capacitat de transport i distribució.

Tfe: terme fix de Trc d'entrada al sistema de transport i distribució en euros/kWh/dia.

Qe: cabal diari de gas natural per facturar en kWh/dia.

3. El cabal diari per facturar (Qe) és el següent:

a) En els casos en què el cabal diari màxim nominat al mes per l'usuari estigui entre el 85 i el 105 per 100 del cabal diari màxim contractat per l'usuari amb el transportista titular de les instal·lacions d'entrada al sistema.

$$Qe = Qnt$$

Qnt: cabal màxim diari nominat per l'usuari al mes, per a l'entrada de gas al sistema de transport i distribució.

b) En els casos en què el cabal diari màxim nominat al mes per l'usuari sigui inferior al 85 per 100 del cabal màxim contractat per aquest:

$$Qe = 0,85 * Qc$$

Qc: cabal màxim diari contractat per l'usuari amb el transportista titular del punt d'entrada del gas al sistema de transport i distribució.

c) En els casos en què el cabal màxim diari nominat per l'usuari per a l'entrada de gas al sistema de transport i distribució sigui superior o igual al 105 per 100 del cabal màxim diari contractat per l'usuari esmentat, llevat de denegació expressa del gestor tècnic del sistema:

$$Qe = Qnt + 2 * (Qnt - 1,05 * Qc)$$

A aquests efectes, s'entén per cabal nominat de transport el que resulti de les programacions diàries a què fa referència el paràgraf a) de l'apartat 3 de l'article 13.

B) Terme de conducció del peatge de transport i distribució.

El terme de conducció del peatge de transport i distribució, el factura l'empresa distribuïdora titular de les instal·lacions on estigui situat el punt de lliurament del gas natural al consumidor final, al subjecte amb contracte d'accés.

S'estableixen els esglaons següents en funció de la pressió de disseny on hi hagi connectades les instal·lacions del consumidor final:

Peatge 1. Consumidors qualificats connectats a un gasoducte amb una pressió de disseny superior a 60 bars:

El terme de conducció del peatge per a aquest tipus de subministraments té un terme fix aplicable al cabal diari per facturar per a cada consumidor qualificat i un terme variable aplicable als kWh que hagi consumit.

Així mateix, la quantia de cada un dels termes d'aquesta part del peatge es calcula en funció del volum de consum del consumidor qualificat, i es distingeixen els nivells de consum següents:

Peatge 1.1 Consum inferior o igual a 200.000.000 de kWh/any.

Peatge 1.2 Consum superior a 200.000.000 de kWh/any i inferior o igual a 1.000.000.000 de kWh/any.

Peatge 1.3 Consum superior a 1.000.000.000 de kWh/any.

Per a cada usuari del sistema de transport i distribució, el peatge es calcula d'acord amb la fórmula següent:

$$Tc = \sum_{i=1}^3 \left[\sum_{j=1}^n (Tfij * Qj + Tvij * Cj) \right]$$

On:

Tc: import mensual en euros de facturació per terme de conducció del peatge de transport i distribució.

Tfij: terme fix en euros/kWh/dia, per al consumidor j d'acord amb el seu volum de consum i.

Qj: cabal diari per facturar corresponent al consumidor j en kWh/dia.

Tvij: terme variable per al consumidor j d'acord amb el seu volum de consum i en euros/kWh.

Cj: kWh de gas consumits pel consumidor j.

n: nombre de consumidors del comercialitzador amb subministrament a pressió superior a 60 bars, a cada grau de consum.

On:

a) En els casos en què el cabal diari màxim mesurat al mes al consumidor j estigui entre el 85 i el 105 per 100 del cabal màxim contractat per a aquest:

$$Qj = Qmj$$

Qmj: cabal màxim diari mesurat per al consumidor j.

b) En els casos en què el cabal diari màxim mesurat al mes al consumidor j sigui inferior al 85 per 100 del cabal màxim contractat per a aquest:

$$Qj = 0,85 * Qdj$$

Qdj: cabal màxim diari contractat pel consumidor j.

c) En els casos en què el cabal màxim diari mesurat per al consumidor j sigui superior o igual al 105 per cent del cabal màxim diari contractat per al consumidor esmentat:

$$Qj = Qmj + 2 * (Qmj - 1,05 * Qdj)$$

Qmj: cabal màxim diari mesurat a les instal·lacions del consumidor j.

Tots els usuaris finals inclosos en aquest nivell de pressió han de comptar amb els equips de telemesura a les seves instal·lacions adequats per poder mesurar almenys cabals diaris.

Peatge 2. Consumidors qualificats connectats a un gasoducte amb una pressió de disseny superior a 4 bars i inferior o igual a 60 bars.

El terme de conducció del peatge per a aquest tipus de subministraments té un terme fix aplicable al cabal diari per facturar per a cada consumidor qualificat i un terme variable aplicable als kWh consumits pel mateix consumidor.

Així mateix, la quantia de cada un dels termes d'aquesta part del peatge es calcula en funció del volum de consum del consumidor qualificat, i es distingeixen els nivells de consum següents:

Peatge 2.1 Consum inferior o igual a 500.000 kWh/any.

Peatge 2.2 Consum superior a 500.000 kWh/any i inferior o igual a 5.000.000 de kWh/any.

Peatge 2.3 Consum superior a 5.000.000 de kWh/any i inferior o igual a 30.000.000 de kWh/any.

Peatge 2.4 Consum superior a 30.000.000 de kWh/any i inferior o igual a 100.000.000 de kWh/any.

Peatge 2.5 Consum superior a 100.000.000 de kWh/any i inferior o igual a 500.000.000 de kWh/any.

Peatge 2.6 Consum superior a 500.000.000 de kWh/any.

Per a cada usuari de la xarxa, aquest terme del peatge es calcula mensualment d'acord amb la fórmula següent:

$$T_c = \sum_{i=1}^6 \left[\sum_{j=1}^n (T_{fij} \cdot Q_j + T_{vij} \cdot C_j) \right]$$

On:

T_c: import mensual en euros de facturació pel terme de conducció del peatge de transport i distribució.

T_{fij}: terme fix en euros/kWh/dia, per al consumidor j d'acord amb el seu volum de consum i.

Q_j: cabal diari màxim per facturar corresponent al consumidor j en kWh/dia.

T_{vij}: terme variable per al consumidor j d'acord amb el seu volum de consum i en euros/kWh.

C_j: kWh de gas consumits pel consumidor j.

n: nombre de consumidors del comercialitzador amb subministrament a una pressió inferior a 60 bars i superior a 4 bars, a cada grau de consum.

El cabal diari que s'ha de facturar és el cabal diari contractat. Això no obstant, per als consumidors qualificats en els quals es comprovi que durant un mes el cabal diari contractat ha estat inferior al cabal diari mitjà mesurat, s'ha de prendre aquest últim com a base de facturació per un període de tres mesos.

Els consumidors qualificats amb un consum superior a 30.000.000 de kWh/any i que disposin d'un equip de telemesura per poder mesurar cabals diaris, poden optar per tenir un tractament individualitzat en el cobrament corresponent a la facturació del cabal contractat, similar al que disposa el peatge 1 d'aquest article, de manera que en els casos en què el cabal diari contractat no coincideixi amb el cabal diari mesurat, s'ha d'aplicar el procediment que preveu aquest apartat.

El Ministeri d'Economia, tenint en compte l'evolució del mercat, l'evolució tecnològica dels equips de control i el seu cost, pot modificar el llindar de consum per poder-lo incloure en aquesta modalitat per a la facturació del terme fix del peatge.

Tots els consumidors qualificats inclosos en aquest nivell de pressió amb un consum superior a 100.000.000 de kWh/any han de disposar en les seves instal·lacions dels equips de telemesura adequats per poder mesurar com a mínim cabals diaris, i han de tenir un tractament individualitzat en el cobrament corresponent a la facturació del cabal diari contractat, similar al que disposa el peatge 1 d'aquest article, de manera que en els casos en què el cabal diari contractat no coincideixi amb el cabal diari mesurat, s'ha d'aplicar el procediment que preveu aquest apartat.

Peatge 3. Consumidors qualificats connectats a un gasoducte amb una pressió de disseny inferior o igual a 4 bars.

El terme de conducció del peatge per al subministrament a una pressió inferior a 4 bars ha de tenir un

terme fix aplicable al nombre de consumidors qualificats per a cada volum de consum del comercialitzador (euros/consumidor i mes) i un terme variable aplicable als kWh subministrats.

S'estableix un valor diferent per a cada un dels termes d'aquest terme de peatge, per a cada un dels següents graus de consum del consumidor qualificat:

Peatge 3.1 Consum inferior o igual a 5.000 kWh/any.

Peatge 3.2 Consum superior a 5.000 kWh/any i inferior o igual a 50.000 kWh/any.

Peatge 3.3 Consum superior a 50.000 kWh/any i inferior o igual a 100.000 kWh/any.

Peatge 3.4 Consum superior a 100.000 kWh/any.

El terme de conducció del peatge està determinat per la fórmula següent:

$$T_c = \sum_{i=1}^4 (T_{fi} \cdot N_i + T_{vi} \cdot C_i)$$

On:

T_c: import mensual en euros de facturació pel terme de conducció del peatge de transport i distribució.

T_{fi}: terme fix per al grau de consum i en euros/consumidor.

N_i: nombre de consumidors del comercialitzador corresponent al grau de consum i.

T_{vi}: terme variable per al grau de consum i en euros/kWh.

C_i: kWh consumits pel conjunt de consumidors qualificats del comercialitzador en el grau de consum i.

Article 32. *Determinació del cànon d'emmagatzement subterrani.*

La facturació del cànon d'emmagatzement de gas natural, la fa l'empresa titular de les instal·lacions d'emmagatzement a cada subjecte amb contracte d'emmagatzement.

L'estructura del cànon d'emmagatzement té un terme fix aplicable a la capacitat d'emmagatzement contractada i un terme variable aplicable al volum de gas injectat o extret cada mes.

El càlcul del peatge d'emmagatzement es fa d'acord amb la fórmula següent:

$$C_a = T_f \cdot Q_a + T_v \cdot E_a$$

C_a: import mensual en euros de facturació per cànon d'emmagatzement subterrani.

T_f: terme fix del cànon d'emmagatzement (euros/kWh).

Q_a: capacitat d'emmagatzement contractada (kWh).

T_v: terme variable del cànon d'emmagatzement (euros/kWh).

E_a: quantitat mensual de gas injectat o extret de l'emmagatzement (kWh).

Article 33. *Determinació del cànon d'emmagatzement de GNL.*

La facturació del cànon d'emmagatzement de gas natural líquid, la fa l'empresa titular de les instal·lacions d'emmagatzement de GNL a cada subjecte amb contracte d'emmagatzement de GNL.

L'estructura del cànon d'emmagatzemament de GNL consta d'un terme variable aplicable al volum de GNL emmagatzemat per sobre de l'emmagatzemament operatiu inclòs al peatge de regasificació. El seu import total es calcula mensualment d'acord amb la fórmula següent:

$$Ca = Tv * \sum_{i=1}^n Eai$$

Ca: import mensual en euros de facturació per cànon d'emmagatzemament de GNL.

Tv: terme variable del cànon d'emmagatzemament (euros/m³ de GNL/dia).

Eai: volum de gas emmagatzemat (m³ de GNL/dia) en excés sobre l'emmagatzemament operatiu inclòs al peatge de regasificació mesurat a les vint-i-quatre hores de cada dia en el dia i.

n: nombre de dies del mes en què el volum de gas natural va superar la capacitat d'emmagatzemament inclòs al peatge de regasificació.

CAPÍTOL V

Liquidacions

Article 34. *Activitats subjectes a liquidació.*

1. El sistema de liquidacions inclou les activitats regulades dels subjectes que actuen en el sistema gasista, recollint els costos i els ingressos relatius a aquestes.

2. Queden subjectes a liquidació les activitats següents:

a) L'activitat de recepció, emmagatzemament i regasificació de gas natural líquid (GNL), incloent-hi les instal·lacions de càrrega de cisternes de GNL.

b) L'activitat d'emmagatzemament de gas natural.

c) L'activitat de transport per gasoducte de gas natural.

d) L'activitat de distribució per gasoducte de gas natural incloses les plantes satèl·lits de GNL que subministren a diversos consumidors.

e) Activitats retribuïdes amb quotes incloses a les tarifes, els peatges i els cànon.

3. No queden subjectes a liquidació les activitats següents:

a) L'activitat de gestió de la compravenda de gas pels transportistes i el cost de la primera matèria.

b) L'activitat de subministrament de gas a tarifa.

Article 35. *Procediment de liquidació.*

1. El procediment de liquidació, el determina el Ministeri d'Economia, i fixa els valors, els paràmetres i els terminis necessaris per a la liquidació.

2. Els cobraments i els pagaments a què donin lloc les liquidacions entre els agents, els determina la Direcció General de Política Energètica i Mines a proposta de la Comissió Nacional d'Energia, en la forma i els terminis que s'indiquin en el procediment de liquidacions.

3. Es realitzen liquidacions provisionals mensuals a compte de la definitiva que s'efectua cada any.

Article 36. *Ingressos i costos liquidables.*

1. Es consideren ingressos liquidables als efectes del sistema de liquidació els ingressos per aplicació de les tarifes, els peatges i els cànon vigents als submi-

nistraments i els accessos a les instal·lacions de regasificació, emmagatzemament de gas natural, transport o distribució que hagin tingut lloc en el període objecte de liquidació. Se n'exclouen els ingressos corresponents a les activitats no subjectes a liquidació.

2. En el procediment de liquidació es computen els ingressos corresponents per l'aplicació dels peatges, els cànon i les tarifes màximes a les quantitats facturades, amb independència del seu cobrament.

3. Tenen la consideració de costos liquidables la retribució de les activitats de regasificació, transport, emmagatzemament de gas natural i distribució i les quotes amb destinacions específiques.

Article 37. *Quotes amb destinacions específiques.*

1. Les quotes amb destinacions específiques es fixen com a percentatges sobre les tarifes i els peatges. Es consideren quotes amb destinacions específiques les següents:

a) Els percentatges destinats a la retribució del gestor tècnic del sistema.

b) Els recàrrecs amb destinació a la Comissió Nacional d'Energia.

2. Els percentatges amb càrrec a tarifes de venda de gas natural són recaptats pels distribuïdors i posats a disposició de cada un dels subjectes als quals van destinats com a ingressos propis en la forma i els terminis establerts normativament.

El percentatge, l'apliquen les empreses distribuïdores a l'import de la facturació per venda de gas natural que resulti de l'aplicació de les tarifes màximes. La quantia, l'estableixen les disposicions o les resolucions corresponents, sense adduir els possibles descomptes que sobre aquestes puguin pactar les empreses distribuïdores i els seus consumidors.

3. Els percentatges amb càrrec als peatges i els cànon associats al dret d'accés per tercers a la xarxa, els recaptan les empreses titulars d'instal·lacions de regasificació, transport i distribució, i emmagatzemament, i es posen a disposició dels subjectes als quals van destinats com a ingressos propis en la forma i els terminis establerts normativament.

Les empreses titulars esmentades han d'aplicar el percentatge sobre els peatges i els cànon màxims establerts sense deduir-ne els possibles descomptes que sobre aquests puguin pactar els titulars de les instal·lacions i els usuaris.

Article 38. *Actuacions d'inspecció i comprovació.*

1. Per poder donar compliment al que estableixen els articles 62 i 63, sobre comptabilitat i informació i separació d'activitats respectivament, així com el capítol VII, de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, sobre règim econòmic de les activitats regulades, els transportistes i els distribuïdors de gas natural per canalització, així com el gestor tècnic del sistema, han de procedir a la verificació comptable dels seus estats financers, així com els consolidats de les agrupacions d'aquests, si s'escau, a través d'una auditoria externa, segons les directrius emanades del Ministeri d'Economia, a la Direcció General de Política Energètica i Mines del qual s'ha de remetre l'informe de les auditories esmentades juntament amb els comptes anuals i l'informe de gestió, així com la desagregació dels comptes anuals per les activitats de transport i distribució, indicant els criteris utilitzats.

Les empreses gasistes esmentades en el paràgraf anterior han de remetre trimestralment al Ministeri d'Economia els estats financers provisionals referits al període transcorregut entre l'1 de gener de cada any i l'últim dia del trimestre de què es tracti.

2. A efectes de la retribució de les empreses o agrupacions d'empreses que actuïn com a subjectes de les activitats de transport i distribució, es consideren ingressos procedents de la facturació aquells que resultin d'aplicar les tarifes dels subministraments realitzats i els peatges o les tarifes d'accés per l'ús de les xarxes que autoritza com a màxims el Ministeri d'Economia, sense que se'n puguin considerar altres de diferents dels que estableixen amb caràcter general les normes sobre tarifes.

3. El Ministeri d'Economia directament o a través de la Comissió Nacional d'Energia pot inspeccionar les condicions de la facturació d'aquests.

Com a resultat d'aquestes actuacions, el Ministeri d'Economia pot realitzar una nova liquidació de les quantitats que hagin estat objecte de comprovació o inspecció.

4. El Ministeri d'Economia, mitjançant una ordre ministerial, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, ha d'establir el contingut i el termini de la informació que han de presentar les empreses per assegurar l'adequació de la liquidació. Així mateix, s'ha d'establir el procediment i els terminis per al repartiment dels ingressos que resultin de l'aplicació per a les quotes amb destinacions específiques.

Disposició addicional primera. Retribució a empreses distribuïdores de gasos manufacturats d'origen diferent al gas natural en territoris extrapeninsulars.

Les empreses distribuïdores de gasos manufacturats d'origen diferent al gas natural (nafta i propà) que exercixin la seva activitat en territoris extrapeninsulars que no disposin de gas natural, tenen dret a percebre una retribució pel suplement de cost que això representi. Aquests costos estan inclosos en la retribució de l'activitat de distribució i estan subjectes a liquidació.

Disposició addicional segona. Planificació en matèria d'hidrocarburs.

En el termini de tres mesos des de la publicació d'aquest Reial decret, el Ministeri d'Economia, amb la participació de les comunitats autònomes, ha d'iniciar els estudis per fer una proposta de planificació en matèria d'hidrocarburs, per a la seva tramitació, d'acord amb el que estableix l'article 4 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

La planificació esmentada es refereix als aspectes que indica l'article 4 de la Llei 34/1998, i té caràcter obligatori i de mínim exigible per a la garantia de subministrament d'hidrocarburs referent als gasoductes de la xarxa bàsica i a les instal·lacions d'emmagatzemaments de reserves estratègiques d'hidrocarburs.

Les autoritzacions de construcció i explotació dels gasoductes de transport i les seves instal·lacions complementàries, que d'acord amb l'article 4 de la Llei 34/1998 tenen caràcter obligatori en la planificació energètica, les atorga el Ministeri d'Economia, mitjançant un sistema de concurs, de manera que es garanteixi la transparència, l'objectivitat i la seva concurrència.

En cas de manca de concurrència, el Ministeri d'Economia pot encomanar al transportista que exerceixi les funcions de gestor tècnic del sistema que dugui a terme la realització dels projectes i la construcció de les instal·lacions subsegüent.

Disposició transitòria primera. Sistema d'actualització de retribucions.

Per tal d'avaluar correctament l'aplicació del nou sistema d'actualització de les retribucions, el que disposa l'article 15, apartat 2, d'aquest Reial decret s'aplica en un termini no superior a dos anys comptats des de la data en què tots els consumidors tinguin la condició de qualificats.

Disposició transitòria segona. Instal·lacions.

Les instal·lacions destinades a dotar de la seguretat adequada el sistema de gas natural que hagin estat objecte de concessió, abans de l'entrada en vigor de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, tenen el tractament recollit en la disposició transitòria sisena de la Llei esmentada, en el càlcul de la retribució a les instal·lacions de transport.

Disposició transitòria tercera. Contractes d'accés en vigor.

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, els contractes d'accés de tercers a instal·lacions gasistes actualment en vigor s'han d'adaptar al que disposa aquest Reial decret. És aplicable el que disposa aquest Reial decret des de la seva entrada en vigor, amb independència de l'adaptació o no del contracte.

Disposició transitòria quarta. Durada mínima dels contractes.

Els titulars d'instal·lacions de regasificació, transport o emmagatzemament que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret tinguin contractes d'accés amb un termini de vigència superior a dos anys que suposin més del 75 per 100 de la capacitat de les seves instal·lacions, poden mantenir aquests contractes, fins al seu venciment, sense que es puguin prorrogar o se'n puguin subscriure de nous amb terminis superiors a dos anys, mentre no es compleixi el que disposa el punt 5 de l'article 6.

Disposició transitòria cinquena. Emmagatzemament operatiu inclòs al peatge de regasificació.

Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret i fins a l'1 de gener de 2004, l'emmagatzemament operatiu en planta inclòs al peatge de regasificació, a què fa referència el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 29, ha de ser de cinc dies.

A partir de l'1 de gener de 2004, les instal·lacions de regasificació que no disposin de deu dies de capacitat d'emmagatzemament en funció de la capacitat contractada, han de descomptar del peatge màxim de regasificació la quantia corresponent a l'emmagatzemament operatiu entre els deu dies establerts i la capacitat real d'emmagatzemament de la instal·lació.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queda derogada qualsevol disposició que s'oposi al que s'hi disposa, i en particular queda derogat el Reial decret 1914/1997, de 19 de desembre, pel qual s'estableixen les condicions d'accés de tercers a les instal·lacions de recepció, regasificació, emmagatzemament i transport de gas natural.

Disposició final primera. Caràcter bàsic.

D'acord amb el que disposa la disposició final primera de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, aquesta norma té caràcter bàsic, a l'empara del que estableix l'article 149.1, 15a i 25a, de la Constitució.

Disposició final segona. Procediment de liquidació.

En el termini de tres mesos, des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, el ministre d'Economia ha de publicar, mitjançant una ordre ministerial, el procediment de liquidació que defineix l'article 35.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 3 d'agost de 2001.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
per a Afers Econòmics
i ministre d'Economia,
RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO

MINISTERI D'HISENDA

17161 REIAL DECRET 995/2001, de 10 de setembre, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre societats en matèria de règims fiscals especials. («BOE» 218, d'11-9-2001.)

Aquest Reial decret modifica determinats articles del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 537/1997, de 14 d'abril, que regulen l'aplicació dels règims especials a què es refereixen els capítols VIII i XIV del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Quant al règim especial de les entitats de tinença de valors estrangers, es desplega la previsió legal que conté l'apartat 2 de l'article 129 de la Llei de l'impost sobre societats, després de la reforma feta per l'article 30 de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa. El règim anterior d'autorització administrativa és substituït per un sistema de mera comunicació prèvia, circumstància que exigeix el desplegament de les normes de procediment corresponents. En concret, s'atribueix a l'Administració tributària la competència en la matèria i s'estableix l'aplicació del règim al període impositiu que el subjecte passiu ha d'efectuar.

Pel que fa al règim especial de fusions, escissions, aportació d'actius i bescanvi de valors, es desplega la previsió legal que conté l'apartat 1 de l'article 110 de la Llei de l'impost sobre societats, després de la reforma introduïda per l'apartat sis de l'article 2 de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social. Per a això, es regula la forma en què s'ha de comunicar a l'Administració tributària l'opció pel règim especial esmentat. Així, s'estableix un termini de tres mesos per comunicar l'exercici de l'opció, si bé es preveu un règim transitori per a les

operacions efectuades abans que hagi entrat en vigor aquest Reial decret. Es determina, a continuació, el subjecte obligat a efectuar la comunicació, que és, amb caràcter general, l'entitat o les entitats que actuïn com a adquirents en l'operació. Quan es tracti de les operacions esmentades en les quals ni l'entitat adquirent ni la transmissió o la participada siguin residents a Espanya i, per tant, tinguin més dificultats per conèixer la disposició, i a fi que aquesta circumstància no perjudiqui els socis residents, es designa a més com a subjecte obligat a efectuar la comunicació el soci resident afectat o la persona o l'entitat transmissió resident, amb la qual cosa es permet que l'exercici de l'opció els comporti la seguretat jurídica d'acollir-se al règim que estableix el capítol VIII del títol VII de la Llei de l'impost. Finalment, es precisa la documentació que s'ha d'aportar i s'ajusten així les exigències d'informació fiscal a les previsions que recull la legislació mercantil en aquesta matèria.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 7 de setembre de 2001,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del títol II del Reglament de l'impost sobre societats.*

Es fa una nova redacció del títol II, articles 46 a 49, del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 537/1997, de 14 d'abril, en els termes següents:

«TÍTOL II

Aplicació dels règims especials de les entitats de tinença de valors estrangers i de fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors

CAPÍTOL I

Règim de les entitats de tinença de valors estrangers

Article 46. *Comunicació de l'opció i de la renúncia.*

1. L'opció pel règim de les entitats de tinença de valors estrangers s'ha de comunicar a l'Administració tributària.

2. El règim s'aplica al període impositiu que finalitzi posteriorment a la comunicació i als successius que conculguin abans que se'n comuniqui a l'Administració tributària la renúncia.

CAPÍTOL II

Règim de fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors

Article 47. *Comunicació de l'opció pel règim especial.*

1. L'aplicació del règim que estableix el capítol VIII del títol VIII de la Llei de l'impost requereix que s'hi opti d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 110 de la Llei esmentada.